

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 15 lipca 2013 r.

upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ratyfikowania Protokołu zmieniającego Konwencję wiedeńską o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową z dnia 21 maja 1963 r. lub do przystąpienia do niego, w interesie Unii Europejskiej, a także do złożenia oświadczenia w sprawie stosowania odpowiednich wewnętrznych przepisów prawa Unii

(2013/434/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia dąży do ustanowienia wspólnej przestrzeni sądowej opierającej się na zasadzie wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych.
- (2) Protokół z dnia 12 września 1997 r. (zwany dalej „protokołem z 1997 r.”) zmieniający Konwencję wiedeńską o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową z dnia 21 maja 1963 r. (zwaną dalej „konwencją wiedeńską”) został wynegocjowany z myślą o lepszym uregulowaniu odszkodowań przysługujących poszkodowanym w wypadkach jądrowych. Pożądane jest zatem, aby postanowienia protokołu z 1997 r. były stosowane w państwach członkowskich będących umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej.
- (3) Unia posiada wyłączną kompetencję w odniesieniu do art. XI i XII konwencji wiedeńskiej zmienionej protokołem z 1997 r. w zakresie, w którym postanowienia te mają wpływ na zasady ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾. Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 ma zostać zastąpione z dniem 10 stycznia 2015 r. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr

1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽²⁾. Państwa członkowskie utrzymują swoje kompetencje w odniesieniu do tych kwestii objętych protokołem z 1997 r., które nie mają wpływu na prawo Unii. Biorąc pod uwagę przedmiot i cel protokołu z 1997 r., postanowień protokołu wchodzących w zakres kompetencji Unii nie można oddzielić od postanowień wchodzących w zakres kompetencji państw członkowskich.

- (4) Konwencja wiedeńska i protokół z 1997 r. nie są otwarte dla regionalnych organizacji integracji gospodarczej. W związku z powyższym Unia nie może stać się umawiającą się stroną protokołu z 1997 r.
- (5) Państwa członkowskie, które są umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej i które nie ratyfikowały protokołu z 1997 r. przed przystąpieniem do Unii, powinny zatem zostać upoważnione do ratyfikowania protokołu z 1997 r. lub do przystąpienia do niego, w interesie Unii.
- (6) Dwanaście państw członkowskich Unii Europejskiej, a mianowicie: Belgia, Niemcy, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Niemcy, Portugalia, Słowenia, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo są umawiającymi się stronami Konwencji paryskiej o odpowiedzialności wobec osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej z dnia 29 lipca 1960 r., zmienionej Protokołem dodatkowym z dnia 28 stycznia 1964 r. oraz Protokołem z dnia 16 listopada 1982 r. (zwanym dalej „konwencją paryską”). Konwencja paryska ustanawia system odszkodowań dla poszkodowanych w wypadkach jądrowych, oparty na zasadach podobnych do zasad konwencji wiedeńskiej. Protokół z dnia 12 lutego 2004 r. (zwany dalej „protokołem z 2004 r.”) zmieniający konwencję paryską zapewnia lepsze odszkodowania za szkodę spowodowaną przez wypadki jądrowe. Na mocy decyzji

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1.

Rady 2004/294/WE⁽¹⁾ oraz 2007/727/WE⁽²⁾ państwa członkowskie będące umawiającymi się stronami konwencji paryskiej zostały upoważnione do ratyfikowania tego protokołu lub do przystąpienia do niego w interesie – wówczas – Wspólnoty. Istnieje zatem obiektywne uzasadnienie, aby niniejsza decyzja nie była skierowana do tych państw członkowskich, które są umawiającymi się stronami konwencji paryskiej, a nie są umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej.

- (7) Ponadto pięć państw członkowskich Unii, a mianowicie: Irlandia, Cypr, Luksemburg, Malta i Austria, nie jest umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej ani konwencji paryskiej. Zważywszy, że protokół z 1997 r. zmienia konwencję wiedeńską oraz że rozporządzenie (WE) nr 44/2001 zezwala państwom członkowskim związanym konwencją na dalsze stosowanie przewidzianych w niej przepisów dotyczących jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń, istnieje obiektywne uzasadnienie, aby niniejszą decyzję kierować wyłącznie do tych państw członkowskich, które są umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej. W związku z tym Irlandia, Cypr, Luksemburg, Malta i Austria powinny nadal opierać się na przepisach zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 44/2001 oraz stosować je w dziedzinie objętej konwencją wiedeńską i protokołem z 1997 r. zmieniającym tę konwencję.
- (8) W związku z tym postanowienia protokołu z 1997 r. stosowane będą w odniesieniu do Unii tylko przez te państwa członkowskie, które są umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej w chwili przyjęcia niniejszej decyzji.
- (9) Przepisy dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych, o których mowa w art. XII konwencji wiedeńskiej, zmienionym art. 14 protokołu z 1997 r., nie powinny mieć pierwszeństwa przed przepisami regulującymi procedurę uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 44/2001. Dlatego też państwa członkowskie, które na mocy niniejszej decyzji zostają upoważnione do ratyfikowania protokołu z 1997 r. lub do przystąpienia do niego, powinny złożyć przewidziane w niniejszej decyzji oświadczenie w celu zapewnienia stosowania odpowiednich przepisów unijnych.
- (10) Zjednoczone Królestwo i Irlandia, do których zastosowanie ma Protokół nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana, ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rada upoważnia niniejszym Bułgarię, Republikę Czeską, Estonię, Litwę, Węgry, Polskę i Słowację do ratyfikowania Protokołu z dnia 12 września 1997 r. zmieniającego Konwencję wiedeńską o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową z dnia 21 maja 1963 r. lub do przystąpienia do niego w interesie Unii.

Tekst protokołu z 1997 r. dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Rada upoważnia niniejszym Bułgarię, Republikę Czeską, Estonię, Litwę, Węgry, Polskę i Słowację do złożenia następującej deklaracji:

„Orzeczenia sądowe w kwestiach objętych zakresem protokołu z dnia 12 września 1997 r. zmieniającego Konwencję wiedeńską o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową z dnia 21 maja 1963 r., w przypadku ich wydania przez sąd państwa członkowskiego Unii Europejskiej będącego umawiającą się stroną tego protokołu, są uznawane i egzekwowane w [nazwa państwa członkowskiego składającego oświadczenie] zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej w tej dziedzinie.”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Słowackiej zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2013 r.

W imieniu Rady
V. JUKNA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 23.